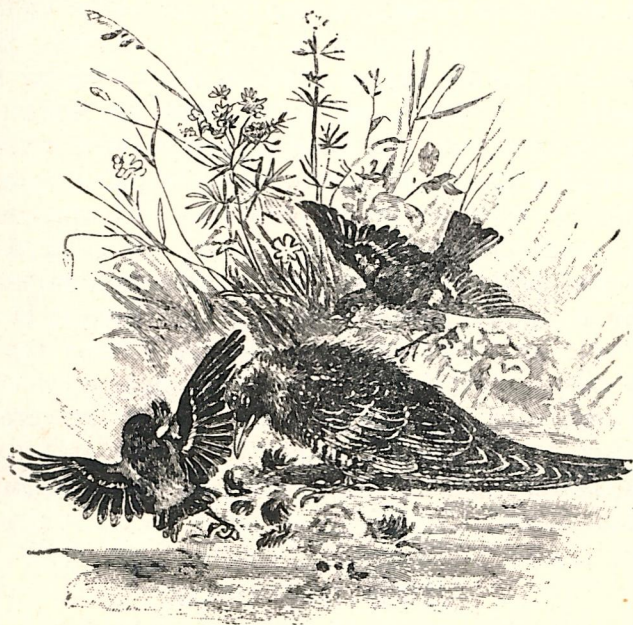

Кукувиче.

Рано прѣзъ една хубава лѣтна сутрина погледнахъ прѣзъ прозореца на стаята си. Очуденъ, азъ съгледахъ една доста голѣма птица, която лежеше неподвижно на постланата съ пѣсъкъ пжтечка въ градината. Перошината ѝ бѣше разрошена,—изглеждаше че ѝ бѣше студено. Повисналата ѝ глава показваше, че положението ѝ бѣше лошо.

Въ това врѣме подхвъркна едно врабче, удари нещастната птица съ всичка сила и тя тозчасъ се повали настрана. Не успѣла съ голѣма мжка да се понадигне, и ето ти друго врабче, и то я удари сжщо тѣй силно и я повали. Азъ не можахъ вече да търпя такава жестокость. Облѣкохъ се набързо, влѣзохъ въ градината и взехъ нещастната птица. Познахъ я — тя бѣше малко кукувиче. Види се, че кукувичето бѣше